

Arrest

nr. 61 361 van 12 mei 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. JACOBS en van attaché B. DIERCKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing inzake de eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Colombo. U bent een Singalees van etnische origine. In 2002 reisde u met uw gezin naar Groot-Brittannië waar u op 23 december 2002 een asielaanvraag indiende omwille van uw politieke moeilijkheden als aanhanger van de partij United National Party "U.N.P.". Uw asielaanvraag werd geweigerd. In 2006 waren ook uw beroepsmogelijkheden uitgeput. In januari 2007 reisde u alleen naar Frankrijk. Een maand later werd u in Parijs aangehouden door de politie wegens uw illegaal verblijf. Met behulp van IOM keerde u terug naar Sri Lanka op 23 maart 2007. Uw echtgenote was eerder op 6 maart 2007 naar Sri Lanka teruggekeerd, eveneens via IOM. Met de financiële bijdrage die uw echtgenote door IOM werd toegekend, kocht u een minibus aan en ging u aan de slag als zelfstandig taxibestuurder. U woonde met uw gezin in Raddolugama. Via Sashi, een Tamil vriend uit London, verkreeg u een

tweedaagse opdracht. U pikte op 20 mei 2008 twee Tamil mannen, met name Murugadas en Ananda Raj, op in Vavuniya en vervoerde hen naar Colombo. De twee daaropvolgende dagen op 21 en 22 mei 2008 bracht u hen per wagen naar verschillende bestemmingen in Colombo als Welawatte en Negombo. Op 25 mei 2008 werd u thuis door de politie gearresteerd op verdenking van banden te hebben met de "L.T.T.E." (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U werd naar het "Terrorist Investigation Department" (TID) gebracht waar u tot 15 oktober 2008 werd vastgehouden onder de Emergency Rule. U werd vrijgelaten nadat uw familie 500 000 roepies smeergeld betaalde. Op 23 november 2008 reisde u met uw gezin clandestien van Sri Lanka per vliegtuig via Singapore naar Europa. U vroeg hier asiel aan op 8 december 2008. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de geboorteakte van uzelf, uw echtgenote en kinderen, een kopie van uw Emergency Passport, het Emergency Passport van uw echtgenote en kinderen, een kopie van uw Sri Lankaanse paspoort, een brief van het Rode Kruis Tracing, medische attesten van uw zoon, een medisch attest van uw echtgenote, uw huwelijksakte, bankafschriften, enkele foto's, werkvergunning van uw echtgenote, een brief van het Franse ANAEM, registratiebewijs van uw echtgenote te Colombo.

B. Motivering

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Immers, kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen na uw terugkeer naar Sri Lanka moeilijkheden te hebben gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten op verdenking van banden te hebben met de "L.T.T.E." ("Liberation Tigers of Tamil Eelam"). Vooreerst, gelet op uw Singalese origine die de meerderheid vormt binnen Sri Lanka en tevens de origine is van het Sri Lankaanse bestuur, is het weinig plausibel waarom u door de overheid ervan zou verdacht worden banden te hebben met de LTTE. Weliswaar is uw echtgenote Tamil van etnische afkomst, toch is zij geboren en getogen in Colombo zoals blijkt uit haar gehoorverslag op CGVS (zie p.2-3) en aldus niet afkomstig uit LTTE-gebieden in het noorden en oosten van het land. De moeilijkheden waarmee uw schoonbroer Periyiah Nalindran, de broer van uw echtgenote, te kampen heeft in Sri Lanka na diens terugkeer uit Maleisië en India in 2009, dateren voorts na de door u aangehaalde moeilijkheden met de autoriteiten in Sri Lanka en kunnen aldusdanig evenmin enige verklaring bieden hiervoor. Eveneens verwijzend naar uw politieke banden met de politieke partij United National Party ("UNP"), omwille van dewelke u eerder in 2002 Sri Lanka genoodzaakt was te verlaten volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag, p.5 en 6), kan u niet aannemelijk waarom de overheid u nu zou verdenken van steun te verlenen aan de LTTE. Immers de UNP is een conservatieve rechtse partij die tijdens haar bewindvoering in Sri Lanka erom bekend staat een hardvochtig beleid te hebben gevoerd jegens de Tamil bevolking zoals blijkt uit informatie beschikbaar op het CGVS. Er werd een kopie van deze informatie toegevoegd aan het administratieve gehoor.

Daarenboven kan worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw detentie in Sri Lanka tijdens uw gehoor op het CGVS niet eenduidig zijn aan de verklaringen van uw echtgenote hieromtrent. Zo verklaarde u tijdens uw gevangenschap van meer dan vijf maanden elke maand bezoek te hebben gekregen van uw echtgenote (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw echtgenote verklaarde daarentegen u nooit te hebben bezocht in de gevangenis, enkel uw familie zou dit gedaan hebben (zie gehoorverslag, CGVS, p.7). Geconfronteerd met dit tegenstrijdige element kon u geen afdoende verklaring bieden. U stelde dat uw echtgenote het wellicht vergeten is en dat ze u minstens twee à drie bezoeken bracht in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Opmerkelijk is verder dat u erg vaag bleef over de twee Tamil mannen, de bron van al uw moeilijkheden met de overheid, zo beweerde u. Behalve de namen van deze mannen, kon u niet de minste informatie geven over de deze twee personen. Evenmin wist u wat er met deze mannen gebeurde nadat u hen voor het laatste zag. Volgens uw verklaringen hebt u nooit stappen gezet om meer te weten te komen over deze mannen, nochtans was het via een vriend Sashi in London dat u deze twee Tamils ontmoette. Uw verklaring dat zijn telefoon niet werkte toen u hem trachtte te contacteren, kan niet gelden als verschoningsgrond. Immers kan worden aangenomen dat u na uw jarenlange verblijf in London een groot genoeg netwerk van kennissen bezit om Sashi op te sporen of toch tenminste meer te weten te komen. (zie gehoorverslag CGVS, p.8) Dat uw kennis en vertrouwdheid met Vavuniya town totaal onbestaande bleek te zijn tijdens uw gehoor op het CGVS, brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang. Immers, althans volgens uw verklaringen, reed u zelf met de wagen vanuit Colombo naar de centrale bushalte in Vavuniya waar u deze Tamil mannen oppikte (zie gehoorverslag CGVS, p.7, 11 en 12). Gevraagd de bewuste bushalte te situeren in Vavuniya, bleek u dit niet te kunnen. Uw bewering dat het de eerste keer was dat u in Vavuniya was, is geen geldige verschoningsgrond. Evenmin bleek u enkele hoofdstraten in Vavuniya te kunnen opnoemen. U verklaarde enkel op basis van aanwijzingen die u

vroeg naar de bushalte te zijn gereden. Echter, u kon geen enkele concrete aanwijzing waarop u zich toen baseerde herhalen tijdens uw gehoor op het CGVS.

U beweerde geen overige moeilijkheden te hebben in Sri Lanka (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uw vluchtredenen die de kern vormden van uw eerste asielaanvraag gedaan in Groot-Brittannië in 2002, met name inzake uw connecties met de politieke partij "United National Party", hebben geen uitstaans met uw nieuwe asielaanvraag in België zoals u verklaarde (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010), blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de "LTTE". Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

Tenslotte kan worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon voorleggen van uw detentie in Sri Lanka. U maakte voorts nergens melding van uw detentie bij een Sri Lankaanse mensenrechtenorganisatie. Hoewel u verklaarde in behandeling te zijn gegaan wegens de hoofdpijn die u opliep nadat u in detentie werd mishandeld, kon u evenmin een medisch bewijs hiervan voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen. De overige documenten die u neerlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn evenmin van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Deze documenten vormen immers geen bewijs van vervolging.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing inzake de tweede verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Colombo. U bent een Tamil van etnische origine. U huwde op 28 augustus 2000 en heeft twee kinderen. Op 23 december 2002 vroeg u asiel aan in Groot-Brittannië naar aanleiding van de politieke problemen die uw echtgenoot als aanhanger van de partij "U.N.P." kende. De asielaanvraag werd geweigerd. Op 6 maart 2007 keerde u en uw kinderen via bemiddeling van het "I.O.M." (International Organization for Migration) terug naar Sri Lanka. Aangezien u louter in het bezit was van een Emergency Passport en niet van uw originele Sri Lankaanse paspoort, dat werd ingehouden door de Britse autoriteiten; dreigden de immigratiebeambten op de luchthaven ermee u te arresteren tenzij u geld gaf. Drie à vier dagen later betaalde uw broer 500 000 roepies. Nadat ook uw echtgenoot terugkeerde uit Frankrijk op 23 maart 2007, ging u in Ramadaluwe wonen. Uw echtgenoot kocht met geld geschonken door de terugkeerorganisatie IOM een minibus en startte een zelfstandige taxidienst. U gaf dansles aan Tamil kinderen. Via een Tamil vriend uit London contacteerden de twee Tamils, Murugudas en Ananda Raj, uw echtgenoot voor een tweedaagse opdracht. Uw man pikte hen op 20 mei 2008 op in Vavuniya en reed hen op 21 en 22 mei rond in Colombo. Naar aanleiding hiervan viel op 25 mei 2008 de politie binnen in uw woning. Uw echtgenoot werd aangehouden op verdenking betrokken te zijn bij de LTTE "Liberation Tigers of Tamil Eelam". De volgende avond werd u door de wijkpolitie van Seeduwa meegenomen naar het politiekantoor. U werd er eveneens van verdacht betrokken te zijn in dezelfde organisatie. Bij uw ondervraging werd u verkracht. U kwam vrij nadat uw familie 200 000 roepies betaalde. U ging inwonen bij uw oudtante in Modera te Colombo. Pas op 15 oktober 2008 werd ook uw echtgenoot vrijgelaten. Uit vrees voor verdere moeilijkheden met de Sri Lankaanse autoriteiten besloten u en uw echtgenoot opnieuw het land te verlaten. Op 23 november 2008 reisde u met uw gezin vanuit Negombo per vliegtuig naar Singapore. Op 2 december reisde u verder naar Holland. U arriveerde in België per wagen op 8 december 2008 en vroeg dezelfde dag asiel aan. Ter ondersteuning van uw

asielaanvraag legde u de geboorteakte van uzelf, uw echtgenoot en kinderen, een kopie van uw Emergency Passport, het Emergency Passport van uw echtgenoot, een brief van het Rode Kruis Tracing, medische attesten van uw zoon, een medisch attest van uzelf, uw huwelijksakte, bankafschriften, enkele foto's, uw werkvergunning, een brief van het Franse "A.N.A.E.M.", uw registratiebewijs te Colombo.

B. Motivering

Na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u er onvoldoende in bent geslaagd aannemelijk te maken Sri Lanka te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging, of er bij een eventuele terugkeer een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielmotieven baseert op de motieven die door uw echtgenoot Ulapana Puthiyanselage Wimalasooriya Udayakumar werden aangehaald (O.V. nr 6.360.598).

Aangezien voor uw echtgenoot een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de toekenning van de status van subsidiaire bescherming werd genomen, kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven. De beslissing die werd genomen in de asielaanvraag van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Vooreerst dient te worden vastgesteld door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Immers, kan er weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen na uw terugkeer naar Sri Lanka moeilijkheden te hebben gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten op verdenking van banden te hebben met de "LTTE" ("Liberation Tigers of Tamil Eelam"). Vooreerst, gelet op uw Singalese origine die de meerderheid vormt binnen Sri Lanka en tevens de origine is van het Sri Lankaanse bestuur, is het weinig plausibel waarom u door de overheid ervan zou verdacht worden banden te hebben met de LTTE. Weliswaar is uw echtgenote Tamil van etnische afkomst, toch is zij geboren en getogen in Colombo zoals blijkt uit het gehoorverslag op het CGVS (zie p.2-3) en aldus niet afkomstig uit LTTE-gebieden in het noorden en oosten van het land. De moeilijkheden waarmee uw schoonbroer Periyiah Nalindran, de broer van uw echtgenote, te kampen heeft in Sri Lanka na diens terugkeer uit Maleisië en India in 2009, dateren voorts na de door u aangehaalde moeilijkheden met de autoriteiten in Sri Lanka en kunnen aldusdanig evenmin enige verklaring bieden hiervoor. Eveneens verwijzend naar uw politieke banden met United National Party ("U.N.P."), omwille van dewelke u eerder in 2002 Sri Lanka genoodzaakt was te verlaten volgens uw verklaringen (zie gehoorverslag, p.5 en 6), is niet aannemelijk waarom de overheid u nu verdenken van steun te verlenen aan de LTTE. Immers de UNP is een conservatieve rechtse partij die tijdens haar bewindvoering in Sri Lanka erom bekend staat een hardvochtig beleid te voeren jegens de Tamil bevolking. Er werd een kopie toegevoegd van deze informatie aan het administratieve dossier. Daarenboven kan worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw detentie in Sri Lanka tijdens uw gehoor op het CGVS niet eenduidig zijn aan de verklaringen van uw echtgenote. Zo verklaarde u tijdens uw gevangenschap van meer dan vijf maanden elke maand bezoek te hebben gekregen van uw echtgenote (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw echtgenote verklaarde daarentegen u nooit te hebben bezocht in gevangenis, enkel uw familie zou dit gedaan hebben (zie gehoorverslag, CGVS, p.7). Geconfronteerd met dit tegenstrijdige element kon u geen afdoende verklaring bieden. U stelde dat uw echtgenote het wellicht vergeten is en dat ze u minstens twee à drie bezoeken bracht in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Opmerkelijk is verder dat u erg vaag bleef over de twee tamil mannen. Temeer uw contacten met deze mannen de directe aanleiding van uw ingeroepen vrees voor vervolging. Behalve de namen van deze mannen, kon u niet de minste informatie geven over de deze twee personen. Evenmin wist u wat er met deze mannen gebeurde nadat u hen voor het laatste zag. Volgens uw verklaringen hebt u nooit stappen gezet om meer te weten te komen over deze mannen, nochtans was het via een vriend Sashi in London dat u deze twee Tamils ontmoette. Uw verklaring dat zijn telefoon niet werkte toen u hem trachtte te contacteren, kan niet gelden als verschoningsgrond. Immers kan worden aangenomen dat u na uw jarenlange verblijf in London een groot genoeg netwerk van kennissen bezit om Sashi op te sporen of toch tenminste meer te weten te komen. (zie gehoorverslag CGVS, p.8) Dat uw kennis en vertrouwdsheid met Vavuniya town totaal onbestaande bleek te zijn tijdens uw gehoor op het CGVS, brengt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang. Immers, althans volgens uw verklaringen, reed u zelf met de wagen vanuit Colombo naar de centrale bushalte in Vavuniya waar u deze Tamil mannen oppikte (zie gehoorverslag CGVS, p.7, 11 en 12). Gevraagd de bewuste bushalte te situeren in Vavuniya, bleek u dit niet te kunnen. Uw bewering dat het de eerste keer was dat u in Vavuniya was, is geen geldige verschoningsgrond. Evenmin bleek u enkele hoofdstraten in Vavuniya te

kunnen opnoemen. U verklaarde enkel op basis van aanwijzingen die u vroeg naar de bushalte te zijn gereden. Echter, u kon geen enkele concrete aanwijzing waarop u zich toen baseerde herhalen tijdens uw gehoor op het CGVS. U beweerde geen overige moeilijkheden te hebben in Sri Lanka (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uw vluchtredenen die de kern vormden van uw eerste asielaanvraag gedaan in Groot-Brittannië in 2002, met name inzake uw connecties met de politieke partij "United National Party", hebben geen uitstaans met uw nieuwe asielaanvraag in België zoals u verklaarde (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010), blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de "LTTE". Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan."

"Tenslotte kan worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon voorleggen van uw detentie in Sri Lanka. U maakte voorts nergens melding van uw detentie bij een Sri Lankaanse mensenrechtenorganisatie. Hoewel u verklaarde in behandeling te zijn gegaan wegens de hoofdpijn die u opliep nadat u in detentie werd mishandeld, kon u evenmin een medisch bewijs hiervan voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen."

Gelet op bovenstaande opmerkingen kan u er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaring na de arrestatie van uw echtgenoot op 26 mei 2008 zelf te zijn opgepakt door de politie en te zijn verkracht (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en 6). Immers zijn uw voorgehouden aanhouding en de latere verkrachting onlosmakelijk verbonden aan de moeilijkheden van uw echtgenoot zoals u aanhaalde tijdens uw gehoor op het CGVS. Ten aanzien van uw moeilijkheden op de luchthaven van Colombo bij uw terugkeer uit Groot-Brittannië in maart 2007, wijst niks in uw verklaringen erop dat uw korte vasthouding de standaardprocedure in het kader van een onderzoek van repatrianten zou overstijgen. Het gegeven dat uw familie enkele dagen later smeergeld betaalde aan enkele beampten van de luchthaven, kan u geenszins staven. Wat er ook van zij, dit wijst eerder op het corrupte gedrag van enkele beampten dan dat het kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Niettegenstaande uw broer Periyiah Nalindran in april 2010 nog werd vastgehouden door het Terrorist Investigation Department te Colombo zoals blijkt uit enkele documenten die u neerlegde op het CGVS, kan evenmin hieruit worden afgeleid dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010), blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u en uw echtgenoot trachtten aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE noch die van uw echtgenoot. Hierbij dient te worden toegevoegd dat u geboren en getogen

bent in Colombo zoals u beweerde op het CGVS. Behalve uw etnische achtergrond, bezit u geen rechtstreekse link met de Tamil gebieden in het noorden en het oosten van het land. Daarnaast kan tevens gewezen worden op uw huwelijk met een Singalese man, waaruit evenmin bezwaarlijk kan gesproken worden van enige band met de "LTTE". Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat zij de beoordeling van uw asielaanvraag door het CGVS in positieve zin kunnen ombuigen. Hoewel deze documenten uw identiteit bevestigen

, vormen zij geenszins een bewijs van vervolging. Uit uw medische attest dat u voorlegde, kan niet worden afgeleid dat u zou zijn verkracht door een functionaris van de overheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 48/3 en 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en artikel 3 van het EVRM.

2.1.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628; RvS 30 mei 2006 nr. 159.298; RvS 12 januari 2007, nr. 166.608; RvS 15 februari 2007 nr. 167.848; RvS 26 juni 2007 nr. 172.777).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is bereikt.

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 augustus 2010 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid verkreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Sinhala machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De eerste bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Uit het administratief dossier blijkt tevens dat verzoekster op 24 augustus 2010 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij zij de mogelijkheid verkreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was verzoekster in het gezelschap van een tolk die het Tamil machtig is. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de Commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.1.3. Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

2.1.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-465/07>).

2.1.5. Als belangrijkste motief haalt de verzoekende partij aan dat verzoeker van Singalese afkomst is en getogen is in een Singalees gezin dat de UNP-partij steunde. De vader van verzoeker steunde de UNP en het gezin diende te volgen. In 2000 huwde verzoeker met verzoekster, een meisje van Tamil-origine. Dit huwelijk wordt geenzins betwist door de commissaris-generaal. Het betreft dus een relatie tussen een Singalees en ex-strijder van de UNP die een hardvochtig beleid heeft gevoerd tegen de Tamil-bevolking (door informatie van het CGVS bevestigd) en een meisje dat tot die Tamil-bevolking behoort. Door dit huwelijk wordt verzoeker als Singalees en als ex-strijder van de UNP nu als verrader beschouwd door zijn Singalese autoriteiten. Door dit huwelijk met een Tamil staat het verraad vast en kan dan ook redelijk worden aangenomen dat de autoriteiten verzoeker verdenken van banden met de Tamils en met de LTTE. Dit huwelijk is reeds een eerste verraad op etnisch en politiek vlak. In die omstandigheden kunnen de Singalese autoriteiten de vroegere banden met de UNP niet meer aanzien als borg tegen mogelijke banden met de LTTE. Verzoeker stelt dat de kern van zijn relaas de Tamil-origine van zijn echtgenote is en het gemengd karakter van hun huwelijk, vermits hij tot de etnische Singalese meerderheid behoort, met de “verergende” omstandigheid dat uit dit huwelijk twee kinderen geboren zijn. Dit gaf problemen in Sri Lanka, maar ook in Engeland en België, waar het koppel met minachting aanzien wordt door beide gemeenschappen. De verzoekende partij stelt dat de sociale druk ten aanzien van gemengde huwelijken, waarbij een partner Tamil is, niet te onderschatten is en in aanmerking dient genomen te worden bij de beoordeling van de asielmotieven.

Verweerder stelt: *“Wat betreft het feit dat verzoeker als verrader wordt aanzien wegens zijn huwelijk met een Tamil, merkt verweerder op dat verzoeker dit motief voor het eerst aanhaalt in zijn verzoekschrift, hetgeen bijzonder laattijdig is en zijn asielrelaas bijkomend ondermijnt. In dit verband benadrukt verweerder bovendien dat het gehuwd zijn met een vrouw van Tamil-origine geenszins wordt opgenomen als een risicoprofiel in de richtlijnen van het UNHCR “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing The International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka”, dd. 5 juli 2010. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat op basis van zijn huwelijk met een Tamil, banden met LTTE kunnen worden afgeleid.”*

De Raad sluit zich hierbij aan. De aangehaalde problemen omwille van een gemengd huwelijk worden voor het eerst aangehaald in het verzoekschrift en worden op geen enkele wijze gestaafd. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat een gemengd Singalees Tamil huwelijk van Sri Lankesen woonachtig in Colombo problematisch is of aanleiding zou geven tot vervolging of wantrouwen vanwege de Sri Lankese overheden. Verweerder wijst er op dat er geen vermelding in dit verband is in de richtlijnen van UNHCR.

De Raad wijst er op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De commissaris-neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr.

205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.1.6. Verzoekster volhardt in haar stelling dat ze haar echtgenoot nooit ging bezoeken gedurende de vijf maanden die hij doorbracht in de gevangenis. Verzoeker kreeg meestal bezoek van zijn moeder. Die deelde hem mee dat zijn echtgenote niet werd toegelaten om hem te bezoeken. Verder zijn verzoekers van oordeel dat de verwijten die de commissaris-generaal maakt ten aanzien van de informatie die verzoeker kan verstrekken over de twee mannen die de aanleiding voor zijn problemen vormen, niet ernstig genoeg zijn. De twee mannen waren cliënten, de relatie was niet van die aard dat verzoeker informeerde naar hun activiteiten. Het feit dat ze nadien in de problemen geraakten omwille van deze personen, laat dit feit ongewijzigd. Wat betreft Vanvuniya stelt verzoeker dat dit voor hem een onbekende stad is, op 180 mijl van Colombo. Verzoeker benadrukt dat hij door deze stad geleid werd door twee onbekenden, wat te vergelijken valt met door de stad rijden met een gps.

Verweerder antwoordt: *“Verweerder stelt vast dat verzoekers niet verder komen dan hun verklaringen te herhalen. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de vastgestelde tegenstrijdigheid te weerleggen. Verweerder benadrukt dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoeker aanvankelijk beweerde dat zijn echtgenote hem elke maand bezocht. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde hij dan weer dat zijn echtgenote hem minstens twee à drie keer heeft bezocht in de gevangenis en dat ze dit wellicht vergeten is. Het feit dat verzoekster volhardt in de bewering dat ze haar echtgenoot niet bezocht, verandert ook niets aan de opgeworpen tegenstrijdigheid, die dan ook onverminderd overeind blijft.*

Verder merkt verweerder op dat verzoeker zijn gebrekkige kennis over de twee mannen tracht te verantwoorden door erop te wijzen dat ze enkel cliënten van hem waren. Deze uitleg is echter niet afdoende aangezien verzoeker zelf verklaarde dat hij deze twee Tamils via zijn vriend Sashi in Londen ontmoette. Er kan dan ook van verzoeker verwacht worden dat hij stappen onderneemt om meer over hen te weten te komen of om te weten te komen wat er daarna met hen gebeurd is. In dit verband merkt verweerder nog op dat verzoeker geen enkel verweer opbouwt wat betreft de stelling van de commissaris-generaal dat verzoeker na een jarenlang verblijf in Londen een groot genoeg netwerk van kennissen bezit om Sashi op te sporen of tenminste meer te weten te komen.”

De Raad sluit zich aan bij de vaststelling door de commissaris-generaal van de tegenstrijdige verklaringen van de echtgenoten met betrekking tot het bezoek in de gevangenis. De bestreden beslissing stelt: *“Tenslotte kan worden opgemerkt dat u niet het minste bewijs kon voorleggen van uw detentie in Sri Lanka. U maakte voorts nergens melding van uw detentie bij een Sri Lankaanse mensenrechtenorganisatie. Hoewel u verklaarde in behandeling te zijn gegaan wegens de hoofdpijn die u opliep nadat u in detentie werd mishandeld, kon u evenmin een medisch bewijs hiervan voorleggen (zie gehoorverslag CGVS, p.9).”*

Tijdens het gehoor (p. 9 en 10) stelt verzoeker stelt dat hij gedurende vijf maanden gefolterd werd, er nagels uitgerukt werden, met stokken op hoofd en voeten geslagen werd, dat zijn neusbeen gebroken werd. Het CGVS vroeg naar geneeskundige getuigschriften, maar verzoeker heeft hier geen gevolg aan gegeven. Hij maakt de aangehaalde feiten en maandenlange detentie niet aannemelijk. Het motief met betrekking tot de gebrekkige kennis over Vavuniya en de eventuele inlichtingen over de twee Tamils die verzoeker vervoerde zijn overtuigende motieven.

2.1.7. Verzoeker stelt nooit te hebben voorgehouden dat de asielmotieven van 2002 asielgronden vormen voor zijn huidige asielprocedure. Deze eerdere asielaanvraag dient echter wel in rekening te worden gebracht in geval van terugkeer naar Sri Lanka. Verzoeker meent zijn gebrek aan geloofwaardigheid te hebben weerlegd. Hij stelt door zijn huwelijk met een Tamil als verrader

gekenmerkt te zijn. Bijgevolg maakt hij deel uit van een groep die een risicoprofiel vertoont, zoals gesteld door het UNHCR. Ook het feit dat verzoeker zijn schoonbroer, een Tamil uit Colombo, terugkerende van het buitenland, thans nog steeds is opgesloten op basis van verdenking van banden met het LTTE, banden die niet eens vaststaan en die de broer nooit heeft gehad, is een bijkomende reden om te stellen dat verzoeker een risicoprofiel vertoont. Verzoeker zou hetzelfde lot ondergaan in geval van terugkeer naar Sri Lanka.

Verweerder antwoordt: *“Vooreerst antwoordt verweerder dat de commissaris-generaal nergens stelt dat verzoekers asielmotieven van 2002 een grond vormen voor zijn huidige asielprocedure. Verder merkt verweerder op dat verzoeker geenszins uitwerkt op basis waarvan zijn eerdere asielaanvraag wel in rekening dient te worden gebracht in geval van terugkeer naar Sri Lanka. In dit verband merkt verweerder op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde problemen die hij na zijn terugkeer zou hebben gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat behalve deze aangehaalde problemen verzoeker beweerde sinds zijn terugkeer in 2007 geen andere moeilijkheden te hebben gehad in Sri Lanka. Verder blijkt zoals hoger reeds uiteengezet dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenszins zijn ongeloofwaardige verklaringen heeft weerlegd. Evenmin heeft hij aannemelijk gemaakt dat hij door zijn huwelijk met een Tamil als verrader wordt gekenmerkt. Zo gaat verzoeker volledig voorbij aan de vaststellingen van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat verzoeker geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat de autoriteiten hem zouden verdenken van steun aan de LTTE. Zo onderstreept verweerder nogmaals dat verzoeker zelf van Singalese origine is. Ook uit het loutere feit dat verzoeker gehuwd is met een Tamil kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker verdacht zou worden van banden met de LTTE. Temeer daar verzoekers echtgenote geboren en getogen is in Colombo en aldus niet afkomstig uit LTTE-gebieden in het noorden en het oosten van het land. Verder stelt de commissaris-generaal terecht dat het feit dat verzoekers schoonbroer problemen kent met de autoriteiten in 2009, dateren van na verzoekers vertrek in 2008. Diens problemen kunnen aldus geen verklaring vormen voor verzoeker zijn beweerde problemen met de autoriteiten sinds zijn terugkeer naar Sri Lanka. Verzoeker maakt dan ook geenszins aannemelijk dat de problemen die zijn schoonbroer kent, ervoor zouden zorgen dat hij eveneens problemen zou kennen, noch blijkt hieruit enige verdenking betreffende verzoeker wat betreft banden met de LTTE. Ten slotte merkt verweerder op dat in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat gelet op de politieke banden van verzoeker met de UNP, waarvoor hij eerder Sri Lanka verliet, verzoeker niet aannemelijk kan maken waarom de overheid hem nu zou verdenken van steun te verlenen aan de LTTE.”*

De Raad sluit zich hierbij aan. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vroegere asielprocedure en zijn gemengd huwelijk het bewijs zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De moeilijkheden na zijn vorige terugkeer naar Sri Lanka zijn evenmin bewezen.

2.1.8. Verzoeker legt in bijlage van het verzoekschrift onvertaalde documenten neer betreffende de aanhouding van zijn schoonbroer. Ter zitting legt verzoeker een vertaling van deze documenten neer. De verweerder aanvaardt ter zitting dat aannemelijk is dat het een vertaling betreft van de reeds voorheen neergelegde documenten in het Tamil, maar wijst er op dat de oorspronkelijke documenten fotokopies betreffen die gemakkelijk vervalsbaar zijn en dat er geen verklaring is waarom deze documenten niet vroeger in de procedure neergelegd werden. Een aantal documenten dateren van voor verzoekers gehoor op 24 augustus 2010.

Verzoeker stelt dat zijn schoonbroer op 26 augustus 2010 nog steeds aangehouden te zijn op basis van verdenking van banden met de LTTE. Hij heeft geen datum mogen ontvangen in verband met een proces. Evenmin weet hij op welke objectieve gegevens zijn opsluiting berust. Verder blijkt niet dat hij reeds voor enige rechtbank is voorgekomen. Verzoekers schoonbroer is van oordeel dat hij geen kans maakt op een eerlijk proces en dat het om een opgezet proces gaat. Hij heeft nooit enige banden onderhouden met de LTTE, noch in Sri Lanka noch in het buitenland. Hij voorziet dan ook geen enkele andere reden voor zijn opsluiting dan zijn Tamil-origine. Verzoekende partijen menen dat zij naar analogie hetzelfde lot als de (schoon)broer zullen ondergaan in geval van terugkeer naar Sri Lanka.

De Raad stelt vast dat de neergelegde vertalingen een vermelding bevatten *“translated from Original Photo Copy by me”*. Dit kan als voor eensluidend verklaarde vertaling gelden, weliswaar naar het Engels en niet de taal van de rechtspleging. De Raad beslist geen gebruik te maken van de mogelijkheid van artikel 8 PR RvV om deze documenten niet in overweging te nemen.

Wat het laattijdig karakter van de documenten betreft stelt de Raad vast dat de uit de stempel op de documenten in het Tamil afgeleid kan worden dat deze documenten afgeleverd werden op 26 augustus 2010 en dus na het gehoor. Uit de begeleidende omslag blijkt dat ze op 8 februari 2011 bij de woonplaats van verzoekers aangeboden werd en pas later afgeleverd. Derhalve zijn de documenten niet laattijdig in de zin dat aannemelijk is dat verzoekers deze documenten niet vroeger konden inroepen in de administratieve procedure (art. 39/76, §1).

De Raad stelt vast dat de neergelegde documenten fotokopies betreffen en dat ook de stempel van 26 augustus 2010 en handtekening die op alle documenten aangebracht werd gefotokopieerd is. Deze stempel is vertaald als "eensluidende kopie van de verslagen van de Chief Magistrate Court met handtekening van de Chief Registrar (hoofdgriffier)", maar heeft zelf ook slechts het karakter van een (foto)kopie. Dit ondermijnt de bewijswaarde van deze documenten.

Voorheen heeft verzoekster een brief van 12 april 2010 van de Dienst Tracing van het Rode-Kruis neergelegd waaruit blijkt dat haar broer gedetineerd is in Sri Lanka bij de *"Terrorist investigation Department at 6th Floor in Criminal Investigation Department in Colombo"* (de afdeling terrorisme onderzoek van de afdeling strafrechtelijk onderzoek). Dit wordt niet betwist door de verwerende partij en toont aan dat de broer van verzoekster alleszins gearresteerd was op verdenking van terrorisme gerelateerde feiten.

Verzoekers stelen dat hun (schoon)broer niet weet hij op welke objectieve gegevens zijn opsluiting berust en dat het om een opgezet proces gaat en dat zijn Tamil-origine dan ook de reden is voor zijn opsluiting.

De Raad stelt vast dat de neergelegde documenten concrete beschuldigingen van samenwerking met en steun aan de L.T.T.E. ten aanzien van de (schoon)broer van verzoekers bevat waarvan aannemelijk is dat ze aan de betrokkene medegedeeld werden en dat er niet uit blijkt dat het een opgezet proces zou zijn en de enige reden voor opsluiting zijn Tamil-origine is. Derhalve stemt de door verzoekers aangehaalde analogie niet overeen met de neergelegde stukken. Zij maken deze vrees niet aannemelijk.

2.1.9. De Verzoekende partij verwijst naar algemene rapporten (BBC news, country profile Sri Lanka, dd. 4 februari 2011; Travel Report Sri Lanka, Foreign Affairs and International Trade Canada) om aan te tonen dat de situatie in Sri Lanka sedert het einde van de oorlog in mei 2009 weinig of niet geëvolueerd is. Het einde van de oorlog heeft geen einde gesteld aan het conflict met de Tamils, ze worden nog steeds vervolgd, media worden onder druk gezet, de informatie wordt hierdoor belemmerd, de regering onttrekt zich aan elke internationale controle. Gelet op deze omstandigheden lopen verzoekers nog steeds risico's in geval van terugkeer naar Sri Lanka.

De rapporten van BBC news geven een overzicht van de geschiedenis van Sri Lanka en wijzen er op dat de situatie tijdens de burgeroorlog zeer gevaarlijk was voor journalisten. Uit deze rapporten blijkt niet dat de situatie in Sri Lanka sedert het einde van de oorlog in mei 2009 weinig of niet geëvolueerd is en dat verzoekers er een bijzonder risico zouden lopen. Het tweede document is een reisadvies uitgaande van het Canadese Ministerie van Buitenlandse Zaken. Dit reisadvies van het ministerie van buitenlandse zaken is bestemd voor reislustige (Canadezen) en vormt geenszins een leidraad voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging van asielzoekers.

De verzoekende partij toont niet aan dat uit bovenvermelde documenten blijkt dat verzoekers risico's lopen in geval van terugkeer naar Sri Lanka.

2.1.10. De verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal de subsidiaire behandeling inzake verzoekers noch in het kader van artikel 48.4 C noch in het kader van artikel 48/4 b behandelt. Aannemelijk is dat de verzoekende partij het artikel 48/4, §2 b) en c) beoogt.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2 b) verwijst verzoeker naar *"de onmogelijke levensomstandigheden die aan verzoekers gemaakt werd in Polen door eigen leden van hun etnische gemeenschap ivm de gijzelactie waaraan hun overleden dochter deelnam"*.

De Raad stelt vast dat dit geen steun vindt in het administratief dossier.

Verweerder stelt: *"Verweerder antwoordt dat verzoekers bewering als zou de bestreden beslissing niet vermelden welke de redenen zijn waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, feitelijke grondslag mist. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal op basis van het geheel*

van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu oordeelde de Commissaris-generaal dat verzoeker er niet in geslaagd is om het Commissariaat-generaal te overtuigen van zijn voorgehouden profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE. Bijgevolg is verzoeker er niet in geslaagd een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn."

De Raad schaaft zich achter dit onderdeel van het verweer.

De verzoekende partij heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.1.11. Met betrekking tot artikel 48/4, §2 c) stelt verzoeker *"Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moet de verzoeker echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig wordt bedreigd omwille van een willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is"* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Hieruit lijkt te moeten worden afgeleid dat het aantonen van een algemene situatie, die bedreigend is voor de bevolking van een land of regio, voldoende kan zijn om tot subsidiaire bescherming te kunnen besluiten.

Verweerder stelt: *"Ook zonder noodzaak van het bewijs van een "individuele" dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker zijn concrete toestand aannemelijk te maken, hetgeen hij echter in voorliggend verzoekschrift niet heeft gedaan."*

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het administratief dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De Raad schaaft zich achter het volgende onderdeel van de bestreden beslissing met betrekking tot verzoekster: *"Niettegenstaande uw broer Periyiah Nalindran in april 2010 nog werd vastgehouden door het Terrorist Investigation Department te Colombo zoals blijkt uit enkele documenten die u neerlegde op het CGVS, kan evenmin hieruit worden afgeleid dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010), blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op de "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u en uw echtgenoot trachtten aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden profiel van verdachte van betrokkenheid bij de LTTE noch die van uw echtgenoot. Hierbij dient te worden toegevoegd dat u geboren en getogen*

bent in Colombo zoals u beweerde op het CGVS. Behalve uw etnische achtergrond, bezit u geen rechtstreekse link met de Tamil gebieden in het noorden en het oosten van het land. Daarnaast kan tevens gewezen worden op uw huwelijk met een Singalese man, waaruit evenmin bezwaarlijk kan gesproken worden van enige band met de "LTTE". Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS